

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla dr. Bárdos Rita ügyvéd által képviselt felperesnek, jogtanácsos által képviselt alperes ellen határozat megtámadása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. május 3. napján meghozott 29.P.25.887/2009/9. számú ítélete ellen az alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint + ÁFA fellebbezési eljárási perköltséget.

A le nem rótt 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében az alperesi L. által 2009. szeptember 24. napján hozott, a felperest kizáró határozat megsemmisítését kérte eljárási szabálysértés és érdemi törvénysértés miatt az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. tv. 10. § (1) bekezdés alapján.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, mert álláspontja szerint a támadott határozata nem törvénysértő, az az alapszabálynak és az ügyrendnek megfelel.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében az alperes L. elnevezésű szervének 2009. szeptember 24. napján kelt 2009.09.24/3. számú a felperes kizárásáról döntő

határozatát megsemmisítette. Kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek 125.000.- Ft perköltséget, míg a le nem rótt 21.000 Ft eljárási illetéknél megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az ítélet indokolása értelmében az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (Etv.) 10. § (1) bekezdése alapján a támadott határozatot elsődlegesen alaki szempontból vizsgálta az alperes alapszabálya és a L. ügyrendje alapján. Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a tagszervezet kizárása a tagsági jogviszony megszűnésének szankciós módja az alapszabály II/2.3.1. pontjának rendelkezése egyértelműen rögzíti a kizárásra irányuló indítvány megtételére jogosult szervezetet. Utalt arra, hogy a periratok között az elnökség formális döntésére vonatkozó határozati előterjesztés, illetőleg olyan írásos előterjesztés, melyet a tagok az elnökség jegyzésével ellátva az ülés előtt megkaptak nem volt fellelhető. Az alperes előadásából és a csatolt emlékeztetőből megállapította, hogy az alperesi tagszervezetek részére kiküldésre került az elnökség előterjesztéseként az a jogi szakvélemény, melyet alperes jogi szaktanácsadója, a perben is eljáró jogtanácsos készített. Megállapította, hogy a napirend háttérét az elnökség határozati előterjesztése képezte, amely nem a felperes kizárására irányult, továbbá, hogy az alperes ügyvezető alelnöke az alperes belső szabályzataiban a tag kizárására irányuló javaslat előterjesztésére nem nevesített személy. Kiemelte, hogy a demokratikus működés alapelve alapján, az ülésen kizárólag a tagokkal előzetesen közölt napirendi pontok tárgyalhatók és az alapszabály rendelkezéseire is figyelemmel a felperes tagsági viszonyával kapcsolatosan az előre meghirdetett napirend és közölt előterjesztés szerint kizárólag az előterjesztésre jogosult elnökség indítványa alapján kerülhetett volna sor. Így megállapította, hogy a nem jogosulttól származó előterjesztés alapján meghozott döntés sérti az alapszabályt, valamint a L. ügyrendjét, azért a támadott határozat alaki szempontból törvénysértő. Az elsőfokú bíróság a további alaki és tartalmi vizsgálatot szükségtelennek tartotta, azonban megjegyezte, hogy a levezető elnök túllépte az ügyrendben meghatározott hatáskörét azzal, hogy befolyásolta a vita résztvevőinek álláspontját. Miután az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes döntése sértette az alapszabály rendelkezéseit, ezért törvénysértő, amelyre tekintettel a támadott határozatot megsemmisítette. A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdés szerint határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Utalt arra, hogy adminisztrációs hiba miatt nem csatolta a meghívóval elküldött elnökségi előterjesztést, amely azonban megegyezik a csatolt elnökségi ülésre készült előterjesztéssel. Hivatkozott a L. üléséről készült hangfelvételre, melyből megállapíthatóan az ülésen az elnökség előterjesztését tárgyalták és ahhoz a résztvevők hozzászóltak, észrevételeket, javaslatokat tettek, melynek következtében az előterjesztés módosult és a L. azt fogadta el. Álláspontja szerint az E. előterjesztéséből egyértelműen megállapítható, hogy az a felperes kizárását indítványozta, azonban esélyt adott a felperesnek arra, hogy az előterjesztésben pontosan meghatározott kizárási okokat rövid határidő biztosításával felszámolja, illetve az előterjesztés

szerint a határidő eredménytelen eltelte esetén a L újabb döntése nélkül megtörtént volna a felperes kizárása, amely így egy halasztott kizárásra irányult. Megítélése szerint az ügyvezető alelnöknek az ülésen előterjesztett módosító indítványa, amely már nem halasztott, hanem azonnali kizárásra irányult, nem minősül új indítványnak. Ezért iratellenesnek tartotta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy a kizárásra vonatkozó előterjesztést nem arra jogosult tette. Tévedésnek minősítette az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy kizárásra vonatkozó indítvány előterjesztője az ügyvezető alelnök nem lehet. Állította, hogy kizárásra vonatkozó indítványt az ügyvezető alelnök nem tett, csak az ügyrendnek megfelelően az elnökségi határozati javaslat módosítását kezdeményezte. Az alapszabály III/2.1. és 2. továbbá III/3. pontjainak és a L Ügyrendje felhívásával kiemelte, hogy az ügyvezető alelnök az elnökségi indítványhoz módosító javaslatot jogosult volt előterjeszteni és a L az elnökségi előterjesztéssel teljesen ellentétes határozatot is hozhat. Jogi álláspontja szerint a felperes kizárásáról szóló határozat előkészítése, meghozatala során betartotta az alapszabály és a L ügyrendje előírásait. Vitatta az elsőfokú bíróság levezető elnökre vonatkozó megállapításait is, mivel a L Ügyrendje nem tartalmaz arra vonatkozóan rendelkezést, mit nem tehet a levezető elnök, ugyanakkor tartalmazza, hogy a levezető elnök összegzi az alternatívákat, ami elkerülhetetlenül magában foglalja a véleményalkotást is, hiszen az összegzés során a levezető elnök véleményt is megfogalmaz. Csatolta a hanganyagról leírt szó szerinti jegyzőkönyv részleteit megjelölve a fellebbezését alátámasztó részeket.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta annak indokai alapján.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével megállapított tényállásból helyes jogkövetkeztetést levonva hozta meg indokai alapján helytálló határozatát.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá:

Az Etv. 10. § (1) bekezdése alapján törvénysértésre hivatkozással indított perben az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta elsődlegesen azt, hogy a keresettel támadott határozat meghozatalánál az alperes betartotta -e, az alapszabályában és egyéb belső szabályzatában, így a L Ügyrendjében foglaltakat, az alperes eljárása megfelelt-e mindezeknek és az Etv-ben megfogalmazott általános alapelveknek. Az Etv. 13. §-a alapján alkalmazandó Etv. 6. § (1) bekezdés értelmében az alperesi szövetség működésének alapelve az önkormányzatiság és a demokratizmus. Az alperesnek ezen alapelvek betartása mellett kellett a határozata meghozatala során eljárnia az alapszabályában és az ügyrendben foglaltak alapján.

Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy a tagsági viszony megszűnésének leg súlyosabb szankciója a tag kizárása. Ezért különös súllyal vizsgálandó az a fentiekben írt törvényi követelmények betartása. Az alperes alapszabálya (II./2.3.1.)

egyértelműen és taxatívén meghatározza, hogy a tagszervezet kizárására az alperes mely szerve tehet javaslatot és, hogy a kizárás tárgyában a L dönt. A fellebbezéshez csatolt okiratok sem változtatnak azon a tényen, hogy az alperes elnöksége a L felé nem a felperes kizárására irányuló javaslatot terjesztett elő. A másodfokú bíróság kiemeli, hogy az alperes alapszabálya csak a kizárást és kizárásra irányuló javaslatot szabályozza, és nem ismer (a fellebbezésben írt) azonnali, illetve halasztott kizárást, illetve a L Ügyrendje sem szabályoz. Az alperes alapszabálya és belső szabályzatai kiterjesztően nem értelmezhetők, a szabályozás esetleges hiányossága sem ad alapot kiterjesztő értelmezésre. Miután az alperes elnöksége nem a felperes kizárását indítványozta, így az alapszabály II./2.3.1. pontjának rendelkezéséből és a demokratikus működés követelményéből és abból következően, hogy az alapszabállyal nem lehet ellentétes a L Ügyrendje, a L Ügyrendje VI.4. pontja szerinti módosító javaslat nem irányulhatott az elnökség javaslatától eltérő súlyosabb tagsági viszonyt ténylegesen megszüntető kizárásra és ilyen tartalmú határozat meghozatalára.

Az alapszabály III./2.1. pontja és III./3.1.8.1. pontja értelmében az ügyvezető alelnök tanácskozási joggal vesz részt a L ülésén és irányítja, szervezi a döntés előkészítését. E jogosultsága azonban nem jelenti, hogy a fentiek szerinti elnökségi előterjesztéssel ellentétes határozati javaslatot terjesszen elő. A kizárás, mint a tagsági jogviszony megszüntetésének legsúlyosabb és a tagi kötelezettségek megsértésén alapuló következménye a demokratikus működés elvéből következően olyan garanciális szabályokat követel meg, amelyek nem adnak lehetőséget az alapszabály II./2.3.1. pontjában foglaltaktól eltérésre, illetve e szabályozás figyelmen kívül hagyására a L Ügyrendje szerinti javaslattételi jog gyakorlásában. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság azt is helytállóan állapította meg, hogy az ügyvezető alelnök nem volt jogosult kizárásra vonatkozó javaslattal élni. Ezt a küldöttek egy része sérelmezte is, mivel saját testületüktől a megváltoztatott javaslatról már nem tudtak állásfoglalást kérni.

A fenti alapszabály- törvénysértések következtében az ennek alapján határozat is törvénysértő. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy a fentiekben megállapított törvénysértések már önmagukban megalapozzák az ennek alapján meghozott határozat törvénysértő jellegét. Ezért a további felperes által megjelölt törvénysértések vizsgálata már nem volt szükséges.

A levezető elnökre vonatkozó megállapításokkal kapcsolatos fellebbezési megállapításokra figyelemmel a másodfokú rámutat arra, hogy a L Ügyrendje VI.3. pontja szerint a levezető elnök összegzi az alternatívákat, javaslatokat, szavazásra bocsátja a határozati javaslatokat. E feladatok azok megfogalmazásából és a szavak általánosan elfogadott értelme alapján sem jelenthetik és eredményezhetik azt a fellebbezésben megfogalmazott álláspontot, hogy a levezető elnök véleményt alkothasson a javaslatokról, illetve, hogy az ügyrendben megfogalmazott feladatai teljesítése során saját maga véleményt alkosson.

Mindezek kiemelésével a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében a Pp. 254. § (3) bekezdésére is figyelemmel helybenhagyta.

A fellebbezési eljárási költség viseléséről a másodfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján határozott, melyben a felperes képviselő ügyvéd díját számolta el a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2), (5), (6) bekezdés és 4/A. § (1) bekezdés alapján a kifejtett ügyvédi tevékenységre is figyelemmel.

Az alperes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről a másodfokú bíróság az 1990. évi XCIII. tv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. § szerint rendelkezett.

Budapest, 2010. október 7.

. Lizák Tibor sk.
a tanács elnöke
. Merőtey Anikó sk.
sk.
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes
bíró

A kiadmány hitelül: